

Lovforslag nr. L 234. Fremsat den 20. april 1995 af forskningsministeren (Frank Jensen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed

(Vilkår for fællesantenneanlæg m.v.)

§ 1

I lov om radio- og fjernsynsvirksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 578 af 24. juni 1994, foretages følgende ændringer:

1. § 5 affattes således:

»§ 5. Forskningsministeren fastsætter forskrifter om fællesantenneanlæg og om anvendelse af det offentlige telenet til programforsyning. I forskrifterne kan der fastsættes bestemmelser om følgende forhold:

- 1) Tilladelse til oprettelse, udbygning, indretning og benyttelse af fællesantenneanlæg.
- 2) Brugerindflydelse på programsammensætningen i fællesantenneanlæg.
- 3) At fællesantenneanlæg kun under særlige lokale forhold kan overskride en kommunes grænse.
- 4) Fremføring af lokale programmer efter § 3, stk. 3. I tilfælde, hvor lokale geografiske forhold tilsiger dette, kan kravet om kommunernes beliggenhed i forhold til tilladelsens område fraviges.
- 5) Teknisk udførelse og godkendelse af fællesantenneanlæg, herunder typegodkendelse eller typeregistrering af det anvendte materiel.

- 6) Gebyrer til dækning af de udgifter, som er forbundet med administrationen af § 5, herunder de i medfør heraf fastsatte bestemmelser.«.

2. Efter§ 5 indsættes:

»§ 5 a. Forskningsministeren fastsætter forskrifter om adgang til anvendelse af dekodere i fællesantenneanlæg, der omsætter krypterede signaler til tv-signaler, der umiddelbart kan gengives af tv-apparater. I forskrifterne kan der fastsættes regler om følgende forhold:

- 1) Programudbyderes adgang til at benytte et fælles dekodersystem, som anvendes i fællesantenneanlægget.
- 2) Programudbyderes adgang til at anvende egen dekoder.
- 3) Programudbyderes adgang til at afregne direkte med brugerne.
- 4) Gebyrer til dækning af de udgifter, som er forbundet med administrationen af § 5 a, herunder de i medfør heraf fastsatte bestemmelser.«.

3. § 6 ophæves.

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juli 1995.

Stk. 2. Samtidig bortfalder bekendtgørelse nr. 230 af 25. marts 1994 om hybridnettet m.v.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Den 6. april 1995 indgik Regeringen (Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre og Centrumdemokraterne), Venstre, Det Konservative Folkeparti og Socialistisk Folkeparti tillægsaftale nr. 3 til den politiske aftale vedrørende telestrukturen af 22. juni 1990. Tillægsaftalen vedrører bl.a. yderligere liberalisering efter 1. juli 1995.

Dette lovforslag skal ses som en del af udmøntningen af tillægsaftalen af 6. april 1995.

A. De gældende regler

Den nugældende lov om radio- og fjernsynsvirksomhed er bekendtgjort ved lov bekendtgørelse nr. 578 af 24. juni 1994. Loven blev i 1985 ændret ved lov nr. 276 af 6. juni 1985 (Fordeling af radio- og fjernsynsprogrammer ved hjælp af fællesantenneanlæg), jf. Folketingstidende 1984-85, sp. 6457, 7019, 11006, 11268; tillæg A 3661; tillæg B 1717; tillæg C 669. Med ændringsloven blev der skabt hjemmel til en udvidet adgang til fordeling af udenlandske radio- og fjernsynsprogrammer over danske kabelanlæg, samt til etablering af et hybridnet.

Ændringsloven byggede på en politisk aftale af 18. december 1984 mellem den daværende regering og Socialdemokratiet. Forud for lovforslaget var det i mediekommissionens betænkning om kabelproblematikken og fremførelse af udenlandsk fjernsyn (bet. nr. 974/1983) anbefalet, at der gennem etablering af en udvidet tv-programfjernsynsmulighed skulle gives befolkningen mulighed for at modtage danske og udenlandske lyd- og billedprogrammer, og at der styret af efterspørgslen skulle etableres et landsdækkende lysledernet.

Ved lov nr. 272 af 10. juni 1987 om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed blev nedtagningen af programmer fra kommunikationssatellitter liberaliseret samtidig med, at grundlaget for hybridnettet blev justeret, jf. Folketingstidende 1986-87, sp. 10975, 11435, 12637, 13268; tillæg B 2405; tillæg C 921. Lovændringen byggede på en politisk aftale af 27. marts 1987 mellem den daværende regering og Socialdemokratiet. Den overordnede politiske mål-

sætning om, at hybridnettet på længere sigt skulle skabe mulighed for udvikling og etablering af et landsdækkende bredbåndsnät, blev opretholdt.

Ved lov nr. 311 af 16. maj 1990 om ændring af radio- og fjernsynsvirksomhed blev reglerne om hybridnettet justeret, således at nettet ville kunne anvendes til fremføring og fordeling af programmer fra lokale radio- og tv-stationer til områder, der ligger i nærheden af deres egne lokalområder, jf. Folketingstidende 1989-90, sp. 4607, 5432, 9148, 9282; tillæg A 3207; tillæg B 1041; tillæg C 543.

Lov om radio- og fjernsynsvirksomhed giver forskningsministeren hjemmel til at fastsætte forskrifter om fællesantenneanlæg og om anvendelsen af det offentlige telenet i programforsyningen. Bemyndigelsen er udmøntet med bekendtgørelse nr. 230 af 25. marts 1994 om hybridnettet og ved cirkulære af 23. oktober 1987 om hybridnettet, samt bekendtgørelse nr. 72 af 27. januar 1994 om fællesantenneanlæg.

B. Baggrunden for lovforslaget

Med dette lovforslag foreslås en ophævelse af de hidtidige begrænsninger i adgangen til at eje fællesantenneanlæg, således at alle, herunder virksomheder, fremover får mulighed for at eje fællesantenneanlæg.

Det er endvidere hensigten med lovforslaget at styrke brugerindflydelsen på programsammensætningen i fællesantenneanlæg bl.a. ved at sikre programudbydere en lige adgang til fremføring af programmer i sådanne anlæg.

Lovforslaget skal ses i sammenhæng med et samtidigt fremsat lovforslag om ændring af lov om visse forhold på telekommunikationsområdet, hvori der fremsættes forslag om ophævelse af Tele Danmark A/S' koncessionerede eneret til fremføring af radio- og tv-programmer via det offentlige telenet. I dette lovforslag foreslås endvidere, at Tele Danmark A/S' eneret til at anlægge bredbåndsnät i lokalområder ophæves. Ved en ophævelse af Tele Danmark A/S' koncessionerede eneret vil der blive fri adgang for alle til at fremføre radio- og fjernsynsprogrammer i det offentlige telenet, og der vil samtidigt blive gen-

nemført en normalisering af hybridnettet, jf. nedenfor.

Med en liberalisering af bredbåndsnet i lokalområder vil der fremover blive mulighed for, at fællesantenneanlæg kan anvendes til fremføring af teletjenester, herunder telefoni.

Normaliseringen af hybridnettet

Baggrunden for etableringen af hybridnettet var dels at give adgang til husstandene til at modtage et udvidet radio- og tv-programudbud og dels at opbygge et landsdækkende bredbåndsnet baseret på lysleder kabler.

Hybridnettet har været årsag til en fremrykning af investeringer i lyslederbaseret transmission i det almindelige telenet. Det danske telenet har derfor i dag en betydelig transmissionskapacitet, der kan anvendes til bredbåndsformål.

Med den foreslåede ophævelse af Tele Danmark A/S' eneret til fremføring af radio- og fjernsynsprogrammer i det offentlige telenet vil andre end Tele Danmark A/S kunne udnytte telenettet, herunder lede faste kredsløb, til transmission af radio- og tv-programmer til bl.a. fællesantenneanlæg. Herved vil også fremføring af programmer via den monopole del af hybridnettet fremover blive en liberaliseret tjeneste. Fremføring af programmer i den hidtidige monopole del af hybridnettet bliver herved på flere måder udsat for konkurrence.

Da der hermed ikke længere vil kunne opretholdes en forudsætning om, at bestemte dele af infrastrukturen benyttes til transmission af radio- og tv-programmer, bortfalder samtidig grundlaget for at opretholde en adskillelse mellem de anlægsdele, der hidtil er udnyttet af hybridnettets monopoldel, og den almindelige generelt anvendelige teleinfrastruktur.

Der vil derfor samtidigt med liberaliseringen blive gennemført en normalisering af hybridnettet, som indebærer, at infrastrukturen til hybridnettets monopoldel og den øvrige teleinfrastruktur sammenlægges, og at kapacitet i denne samlede infrastruktur udbydes på vilkår, som er uafhængige af den tjenestemæssige udnyttelse.

Udviklingen i øvrigt på informationsteknologiområdet peger i retning af, at der i de kommende år vil blive udviklet en række interaktive tjenester på multimedieområdet. På denne baggrund er der en generel forventning om, at der vil opstå en kraftig stigning i behovet for tovejs bredbåndstjenester i telenettet.

Hybridnettets hidtidige monopoldel videreføres som en transporttjeneste, der på ensartede vilkår kan udnyttes af alle, som ønsker radio- eller tv-program-

mer eller anden information overført via det offentlige telenet.

På længere sigt – og i takt med udviklingen i efterspørgslen – påregnes det, at den i dag udnyttede bæretjeneste i hybridnettet vil blive erstattet af nye bredbåndstjenester som det foretrukne middel til overførsel af radio- og tv-programmer via det offentlige telenet. De lyslederforbindelser, der er etableret i hybridnettet, vil herved kunne udnyttes til nye og mere generelt anvendelige bredbåndstjenester.

Med de ændringer, der søges gennemført ved den foreslåede ændring af lov om visse forhold på telekommunikationsområdet, vil den kapacitet, som for øjeblikket er reserveret til hybridnettet bedre kunne udnyttes til sådanne tjenester. Samtidig vil integrationen af den monopole infrastruktur fra hybridnettet og den generelle teleinfrastruktur, give mulighed for en mere sammenhængende og tidssvarende planlægning af telenettets udbygning, såvel teknologisk, kapacitetsmæssigt og geografisk. Tele Danmark A/S har i et oplæg til Forskningsministeriet af 18. november 1994 givet en beskrivelse af de nye tjenester m.v. i forbindelse med normaliseringen.

Samtidig med sammenlægningen af hybridnettets monopole infrastruktur med den generelle teleinfrastruktur vil de to særskilte entydige forretningsområder med eget internt regnskab, som Tele Danmark A/S har etableret i overensstemmelse med regnskabsreglementet herom, blive sammenlagt.

I det tidligere nævnte lovforslag om ændring af lovgivningen på teleområdet foreslås også en liberalisering af bredbåndsnet i lokalområder. Dette indebærer bl.a., at fællesantenneanlæg fremover også kan benyttes til fremføring af teletjenester, herunder telefoni.

Sådanne nye teletjenester vil bl.a. kunne omfatte tjenester, der i flere henseender svarer til radio- og tv-programmer. Det foreslås derfor i telelovgivningen, at forskningsministeren får hjemmel til en indholdsmæssig regulering af sådanne ydelser på linie med radio-tv-lovgivningens regulering af reklamer m.v.

Herved vil f.eks. hensynet til beskyttelsen af forbrugerne mod bl.a. pornografi eller umotiveret vold, som kan være til alvorlig skade for mindreårige, kunne tilgodeses. Reglerne vil blive udarbejdet i samarbejde med Kulturministeriet.

Liberaliseringen af bredbåndsnet i lokalområder og normaliseringen af hybridnettet kan medføre ændrede forhold for de lokale radio- og tv-stationer. Sådanne eventuelle ændrede forhold vil kunne indgå i de kommende overvejelser af behovet for ændringer af lovgrundlaget på lokalradio- og lokal-tv-området.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslag om ændring af lov om visse forhold på telekommunikationsområdet der er fremsat samtidig med dette lovforslag.

Brugerindflydelse

Med den foreslåede ophævelse af begrænsningerne vedrørende ejerskab og med den forventede tjenesteudvikling, er der behov for en styrkelse af brugerindflydelsen. Der vil endvidere være behov for en sikring af et frit forbrugervalg i tilknytning til fællesantenneanlægs drift og leveringen af programmer til anlæggene.

Som et led heri foreslås brugerindflydelsen i fællesantenneanlæg udvidet og styrket. For det første foreslås reglerne om brugerindflydelse udstrakt til alle fællesantenneanlæg, uanset disse anlægs ejerforhold. Herved vil også brugerejede anlæg blive omfattet. For det andet vil reglerne blive ændret med henblik på en sikring af mindretalsindflydelsen og den enkelte brugers valgmuligheder.

De nærmere regler om brugerindflydelse m.v. på programsammensætningen vil blive udarbejdet i samarbejde med Kulturministeriet og ved inddragelse af berørte parter.

Der henvises i øvrigt til de specielle bemærkninger til lovforslaget.

Ophævelse af ejerskabsreglerne til fællesantenneanlæg

Det fremgår af den gældende lov, at ministeren kan fastsætte regler om ejerforhold til fællesantenneanlæg. Bestemmelsen er udmøntet ved at fællesantenneanlæg kun kan ejes af ejeren af eller lejerne i ejendomme, der omfattes af anlægget, samt af kommunale myndigheder og de regionale televirksomheder.

Med lovforslagets gennemførelse vil der ske en ophævelse af disse begrænsninger i adgangen til at eje fællesantenneanlæg, således at alle, herunder virksomheder, i fremtiden kan eje fællesantenneanlæg.

Der henvises i øvrigt til de specielle bemærkninger til lovforslaget.

Kommunegrænsereglen

Ved beslutningen om etableringen af hybridnettet blev det fastholdt, at fællesantenneanlæg ikke måtte overskride kommunegrænser. Med lovforslaget om udbygningen af hybridnettet fik ministeren bemyndigelse til at fastsætte bestemmelser om, at et fællesantenneanlæg kun kan overskride en kommunes grænser, hvis særlige lokale forhold begrunder dette.

Bestemmelsen er i praksis udmøntet således, at der kun gives oprettelsestilladelse til fællesantenneanlæg, der overskrider en kommunegrænse, f.eks. hvis den samlede bebyggelse, som fællesantenneanlægget skal betjene, gennemskæres af en kommunegrænse.

Lige adgang for programudbydere til fællesantenneanlæg

For at give alle programudbydere lige konkurrencevilkår og for at styrke brugerindflydelsen, må programudbydere sikres lige adgang af fællesantenneanlæggene. Endvidere må det sikres, at dekodere, der stilles til rådighed af ejeren af et fællesantenneanlæg eller den der driver anlægget, ikke er forbeholdt bestemte programudbydere.

Som tidligere nævnt sikres det fri forbrugsvalg ved, at reglerne om brugerindflydelse udvides til at omfatte alle fællesantenneanlæg. Det vil medføre, at det er brugerne, der bestemmer hvilke programudbydere, der skal have adgang til anlægget uanset ejerskabsform.

Lige adgang til dekodere indebærer, at programudbyderen skal have adgang til på rimelige og lige betingelser at benytte et fælles dekodersystem, som stilles til rådighed i fællesantenneanlægget. Endvidere skal programudbyderen have mulighed for at kunne anvende sin egen dekoder. Endelig skal der sikres programudbyderen mulighed for at kunne afregne direkte med brugerne.

Der henvises i øvrigt til de specielle bemærkninger til lovforslaget.

C. Lovens administrative og økonomiske konsekvenser

Administrative konsekvenser

Ophævelsen af lovens § 6 og dermed fjernelse af administrationen af reglerne om signalfordelingsplaner vil medføre et mindre fald i Telestyrelsens ressourceforbrug.

I en overgangsperiode vil en vedtagelse af forslaget muligvis udvirke et behov for forøget ressourceanvendelse i Telestyrelsen, f.eks. til sagsbehandling i forbindelse med klagesager vedrørende brugerindflydelse. På længere sigt forventes det dog, at de eventuelle øgede udgifter stort set vil svare til det beløb, som Telestyrelsen hidtil har anvendt af ressourcer på signalfordelingsområdet.

Forslaget vil således ikke medføre et behov for yderligere årsværker i Telestyrelsen. Udgifterne forbundet med et eventuelt øget ressourceforbrug vil blive dækket af gebyrer fastsat i medfør af forslaget § 5, nr. 6 og § 5 a, nr. 4.

Lovforslaget vil ikke indebære statsfinansielle konsekvenser.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

En gennemførelse af lovforslaget vil skabe væsentligt bedre muligheder for forretningsgrundlag for operatører, ejere af fællesantenneanlæg og programudbydere. Lovforslaget vil sammen med den liberalisering, der foreslås på teleområdet, skabe gode muligheder for nye tiltag i erhvervslivet, idet forslagene vil give mulighed for at kombinere forskellige teletjenester.

Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget forventes ikke at få miljømæssige konsekvenser.

Forholdet til EU-retten

Med lovforslaget om ændring af lov om visse forhold på telekommunikationsområdet, der fremsættes samtidig med dette lovforslag, gennemføres en yderligere liberalisering på telekommunikationsområdet, som er mere vidtgående end det liberaliseringsomfang, som for nærværende er krævet i henhold til gældende EU-ret.

Samtidigt repræsenterer de foreslåede liberaliseringer en tilnærmelse til det liberaliseringsomfang, som af Ministerrådet er besluttet gennemført i EU med virkning fra 1. januar 1998.

D. Høring

Udkastet til dette lovforslag har været udsendt til høring hos de i Telerådet repræsenterede organisationer m.fl. samt hos relevante ministerier, Kommunernes Landsforening, Frederiksberg og Københavns kommuner.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Bestemmelserne er en videreførelse og på enkelte områder en udvidelse af de gældende regler, der foreslås bibeholdt efter normaliseringen af hybridnetets monopoldel. Samtidig bevares ministerens adgang til at fastsætte regler for fællesantenneanlægs indretning og brug.

Efter den nugældende regel i bekendtgørelse om fællesantenneanlæg m.v., § 11, stk. 1 kan programfordelingsanlæg kun ejes af ejeren af eller lejeren i ejendomme, der omfattes af anlægget samt af kommunale myndigheder og de regionale televirksomheder. Oprettelsestilladelse til programfordelingsanlæg

kan i følge samme bekendtgørelse § 2, stk. 2 kun gives til ovennævnte ejerkreds. Den nugældende begrænsning i ejerkredsen udspringer bl.a. af anbefalingerne i Mediekommisionens betænkning fra 1985.

Det følger af lovforslaget, at der fremover ikke skal være begrænsninger i den kreds, til hvem der kan gives oprettelsestilladelse til etablering og drift af fællesantenneanlæg. Således kan også private selskaber nu eje fællesantenneanlæg.

Fællesantenneanlæg vil også fremover have væsentlig betydning for de tilbud, der gives befolkningen af kulturel, undervisnings- og servicemæssig betydning. Det er derfor væsentligt at sikre, at brugerne får størst mulig indflydelse på programsammensætningen.

Når de bestående restriktioner i et liberaliseret marked fjernes, vil der opstå risiko for misbrug af mediemæssig dominans. Denne risiko modvirkes bedst ved at gennemføre en effektiv sikring af brugerindflydelsen, samt ved at sikre programudbydere lige adgang til fællesantenneanlæggene.

Det er derfor hensigten, at Forskningsministeriet i samarbejde med Kulturministeriet og ved inddragelse af de berørte parter gennemfører en regelrevision, der styrker brugerindflydelsen, og sikrer brugerne en direkte indflydelse på programsammensætningen.

Valg af programmer der fordeles i fællesantenneanlæg

Krav om brugernes indflydelse på programsammensætningen i fællesantenneanlæg omfatter i den nuværende lovgivning kun anlæg, der ikke ejes af brugerne selv. Med henblik på at opnå en mere ensartet regulering skal brugerindflydelsen omfatte samtlige fællesantenneanlæg, således at reguleringen også omfatter brugerejede anlæg.

De anlæg som ejes af brugerne omfatter ca. halvdelen af samtlige tilsluttede brugere i landets fællesantenneanlæg.

For at sikre brugere et frit forbrugsvalg skal alle brugere have bestemmende indflydelse på, hvilke programmer der skal fordeles i det pågældende fællesantenneanlæg. Dette indebærer, at fællesantenneanlæggets ejer uanset ejerskabsform skal inddrage samtlige brugere i programvalget. Brugernes beslutninger om programsammensætningen skal imødekommes af ejeren i det omfang det sikres, at de udgifter, der er forbundet hermed, dækkes.

Programpakker

Såfremt programmerne i et anlæg fordeles i flere programpakker, skal brugerne ligeledes have indflydelse på, hvilke programmer der skal placeres i de

enkelte pakker, herunder på størrelsen af pakkerne. Herved opnås, at det er brugernes ønsker, som er bestemmende for sammensætningen af programpakker.

En opdeling i flere programpakker er dog ikke teknisk mulig i alle eksisterende anlæg.

Mindretalsindflydelse

Det er hensigten med lovforslaget, at styrke mindretalsindflydelsen i forhold til de gældende bestemmelser, således at et flertal af brugerne ikke fastlægger programsammensætningen for samtlige kanaler i fællesantenneanlægget. En mulighed for at styrke mindretalsindflydelsen er at reservere et antal kanaler i fællesantenneanlæg med en vis kanalkapacitet til opfyldelse af mindretalsønsker. En anden mulighed er at stille krav om, at der i forbindelse med brugernes programvalg anvendes valgprocedurer, der tilgodeser mindretalsønsker.

Den nærmere udformning af mindretalsindflydelsen vil blive drøftet med de berørte parter.

Valgmulighed for den enkelte bruger

Den enkelte bruger skal udover sin indflydelse på programsammensætningen i fællesantenneanlægget også have mulighed for individuelt valg og fravalg af programmer i anlægget. Omfanget af de individuelle valgmuligheder for den enkelte bruger afhænger dels af den tekniske opbygning af fællesantenneanlægget, dels af de omkostninger, som er knyttet til etablering af valgmulighederne.

Som udgangspunkt skal den enkelte bruger have mulighed for dels at kunne fravælge uønskede programpakker, hvis der fordeles flere pakker i anlægget, dels at have mulighed for at kunne fravælge kodede højbetalingsprogrammer, således at den pågældende bruger eksempelvis ikke tvinges til at betale for en dyr filmkanal.

I forbindelse med de drøftelser der skal føres med Kulturministeriet og de berørte parter, skal spørgsmålet om yderligere valgmuligheder for den enkelte bruger belyses.

Ved bestemmelsen § 5, nr. 3 bevares den nugældende § 5, stk. 1, nr. 6. Bestemmelsen gælder for alle, der ejer fællesantenneanlæg. Det er hensigten, at forskningsministeren i særlige tilfælde kan give tilladelse til at forbinde fællesantenneanlæg over kommunegrænsen, f.eks. hvis 2 anlæg er beliggende tæt på hinanden. Det er derimod ikke hensigten med dispensationsadgangen at give mulighed for at en række anlæg beliggende i forskellige kommuner sammenbindes over kommunegrænser.

I forbindelse med normaliseringen af hybridnetets monopoldel vil der samtidig blive skabt åben adgang for alle til at fremføre radio- og fjernsynsprogrammer over kommunegrænserne med henblik på fordeling i fællesantenneanlæg, når en sådan fremføring sker ved hjælp af faste kredsløb lejet hos Tele Danmark A/S.

Reglen § 5, nr. 4 svarer til den nugældende § 5, stk. 1, nr. 4.

Ved forslaget § 5, nr. 5 er der ikke tilsigtet en ændring af praksis, hvorefter materiel, der indgår i et fællesantenneanlæg, som udgangspunkt skal være typegodkendt eller typeregistreret. Der gives dog mulighed for, i det omfang ny teknologi eller EU-regulering måtte fordrer dette, at Telestyrelsen kan fravige kravet for visse dele af det materiel, der indgår i sådanne anlæg.

Telestyrelsen fører allerede i dag tilsyn med fællesantenneanlæg. Det er bl.a. formålet med tilsynet at sikre tilfredsstillende signalkvalitet hos den enkelte bruger samt beskytte andre radiotjenester mod forstyrrelser. Tilsynet udøves i forbindelse med oprettelse af anlæggene, hvor dokumentation for anlæggets tekniske forhold kontrolleres før der udstedes brugstilladelse. I forbindelse med liberalisering af bredbåndnetet i lokalområder kan der f.eks. fastsættes regler om afsætning af kapacitet til henholdsvis radio- og tv-programmer og andre tjenester.

Bestemmelsen § 5, nr. 6 giver adgang til at der som hidtil kan opkræves gebyrer til dækning af de udgifter, der er forbundet med administrationen af § 5.

Udover de administrative opgaver, der er anført i § 5, nr. 2 og 5, vil Telestyrelsen bl.a. skulle udarbejde bekendtgørelser, vejledninger m.v., ligesom Telestyrelsen må påregne besvarelse af forespørgsler vedrørende fællesantenneområdet samt behandling af klagesager. Administrationen af bestemmelserne indebærer herudover deltagelse i relevant internationalt arbejde, herunder standardiseringsarbejde og medvirken til regelfastsættelse i EU-regi. Gebyrer for Telestyrelsens sagsbehandling skal bæres af fællesantenneanlæggene samt anlæggenes brugere. Reglen svarer i øvrigt til den nugældende praksis i henhold til § 5, stk. 1, nr. 8.

Til nr. 2

Kryptering af tv-signaler er betegnelsen for den kodningsproces, en betalings-tv-operatør lader tv-signalet gennemgå inden det udsendes, så signalet ikke uden anvendelse af dekoder kan gengives af et almindeligt tv-apparat.

Dekoder er betegnelsen for det apparat, der omsætter det krypterede signal til et tv-signal, der kan gengives af et almindeligt tv-apparat. Dekoderen er

normalt anbragt hos den enkelte bruger, men kan i kabel-tv-anlæg eller fællesantenneanlæg være anbragt centralt, hvis der er truffet aftale om levering af programmet til alle husstande under det pågældende anlæg.

Når samme selskab fremover kan eje fællesantenneanlæg, transportere programmer til anlæggene, eje krypteringssystemer og drive programvirksomhed, opstår der risiko for faktiske monopoldannelser, der kunne få negative følger i henseende til at sikre et tilstrækkeligt bredt og varieret udbud af programmer. Det er derfor hensigten dels at sikre brugerindflydelsen, jf. bemærkningerne til § 5, nr. 2, dels at sikre adgangen til fællesantenneanlæg på lige og rimelige vilkår for udbydere af programmer.

Ved et fælles dekodersystem forstås et system, hvor der i fællesantenneanlæg anvendes samme dekoder i forbindelse med overførsel af et antal krypterede programmer. Lige adgang til dekodere indebærer, at programudbyderen bl.a. skal have adgang til på rimelige og lige betingelser at benytte et fælles dekodersystem, som anvendes i fællesantenneanlægget.

Programudbydere skal endvidere have mulighed for at anvende egne dekodere.

Af konkurrencemæssige årsager er det samtidig vigtigt at sikre en programudbyders ret til at afregne direkte med egne seere/lyttere. Dette medfører, at

ejeren af anlægget eller en programtransportør ikke kan stille krav om at forestå afregningen med brugere.

Formålet hermed er at beskytte programudbyderen mod eventuel misbrug af kundeoplysninger.

Bestemmelsen § 5 a, nr. 4 giver adgang til, at der kan opkræves gebyrer til dækning af de udgifter, der er forbundet med administrationen af § 5 a, herunder til dækning af de udgifter, der er forbundet med udarbejdelse af de administrative forskrifter, der måtte blive udstedt i medfør af denne bestemmelse. I gebyrerne indregnes endvidere udgifter, der er forbundet med deltagelse i relevant internationalt arbejde, herunder medvirken til regelfastsættelse i EU-regi.

Til nr. 3

Den nuældende § 6 vedrører kommunernes deltagelse i planlægningen af fællesantenneanlæg og anlæggenes tilslutning til hybridnettets monopoldel. Denne bestemmelse vil blive overflødig ved normaliseringen af hybridnettet.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juli 1995. Samtidig bortfalder bekendtgørelse nr. 230 af 25. marts 1994 om hybridnettet m.v.